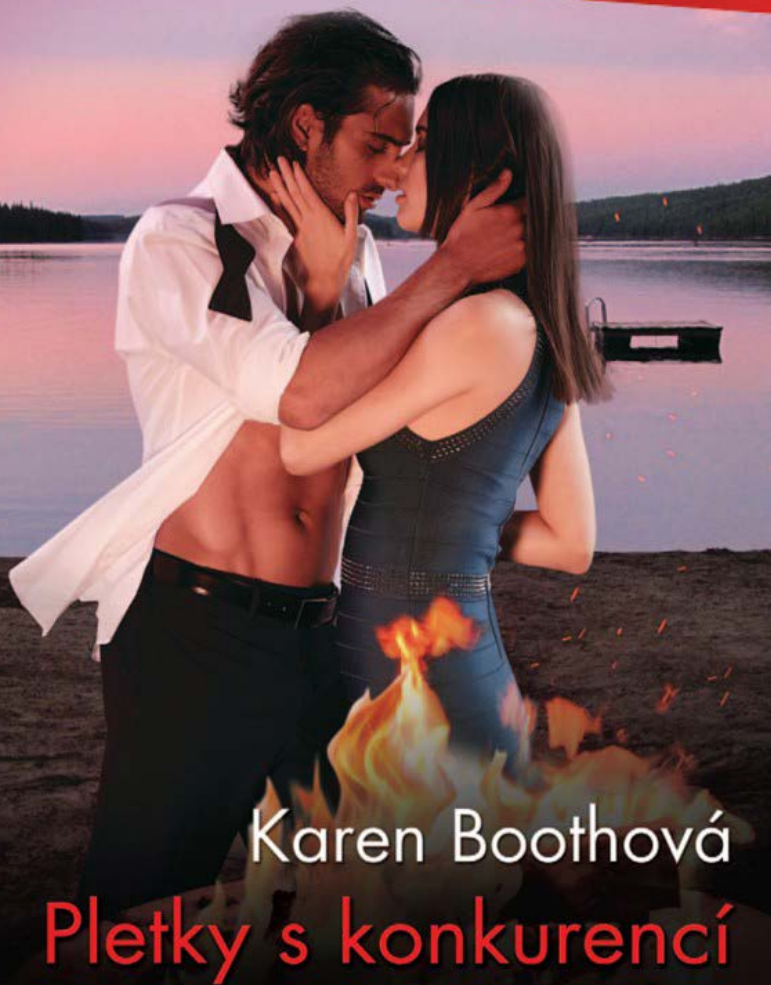

DESIRE®

Karen Boothová

Pletky s konkurencí

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

PLETKY
S KONKURENCÍ

PŘEKLAD

KAMILA LINKOVÁ

Milá čtenářko,

společným tématem všech tří březnových povídek je důvěra a důvěryhodnost. Hned v první romanci Pletky s konkurencí musí hlavní hrdinka čelit nejen rodinnému nepřátelství, ale i oprávněnému podezření, že muž, s nímž se sblížila, před ní něco důležitého tají. V příbězích Nesourodý pár a Pěkná tvář nestačí se zase hlavní hrdinové cítit být manipulováni, takže hrdinky čeká náročná cesta, aby prokázaly svou opravdovost a čestnost.

Všichni víme, že důvěra je jedním ze základních pilířů jakéhokoli vztahu, takže není divu, že teprve po jejím vybudování nastává prostor i pro hlubší city...

Věřím, že si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

**PLETKY
S KONKURENCÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Pregnant by the Rival CEO

První vydání:
Harlequin Books, 2016

Překlad:
Kamila Linková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2016 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Pletky s konkurencí: 2017 by HarperCollins Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1742-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1743-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1744-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Uškrtit mě? Není to trochu drsné?“ zírала Anna Langfordová s otevřenými ústy na svoji přítelkyni a kolegyni Holly Louisovou.

Stály před vchodem do baru v přepychové hale hotelu Miami Palm. Anna se duševně připravovala na to, že její smělý obchodní plán nemusí vyjít. Přála si, aby jí Holly dodala odvahy.

„Zažila jsem několik jednání s tvým bratrem. Vyletí z kůže, až se dozví, že se chceš domluvit s Jacobem Linem.“

Anna pohlédla přes rameno. V baru bylo rušno. Většina přítomných byli účastníci dvoudenní konference Execu-Tech. Anna pracovala na pozici manažerky pro technologické akvizice v telekomunikační firmě LangTel, kterou založil její otec ještě předtím, než se Anna narodila. Na Anně teď bylo, aby se odvážila k dalšímu kroku. Její bratr Adam, současný výkonný ředitel LangTelu, jí to řekl zcela bez obalu: očekával, že jej patřičně oslní.

Od otcova úmrtí před několika měsíci šla firma strmě dolů. Anna se dozvěděla o převratné technologii pro mobilní telefony, o níž Adam zatím neměl tušení. Byla si jistá, že konkurence LangTelu se to zatím taky nedovtípila. Dalším krokem teď bylo dostat se k Jacobu Linovi, který k jejímu bratrovi choval

silnou averzi. Nebylo pochyb o tom, že Adam jeho pocity opětoval.

„To je on, že ano?“ zašeptala Holly a kývla hlavou Jacobovým směrem. „Páni. Nikdy jsem ho naživo neviděla. Je mnohem přitažlivější než na fotkách.“

Radši nemluvit, pomyslela si Anna. Dobře si vybavovala, jak je Jacob Lin žádoucí. Před šesti lety ji jeho přitažlivost dostala na kolena a pořád to bolelo.

„Jako by z něj něco vyzařovalo,“ zakroužila rukou ve vzduchu Holly. „Má auru, která vysílá do světa, že v okruhu padesáti mil má nejlepší genetickou výbavu ze všech.“

Anna se nemusela na Jacoba ani podívat. „Ano, a navíc to nepředstírá. Jedná tak úplně přirozeně.“

„Páni,“ děla znovu Holly a poklepala Annu po rameni. „No tak hodně štěstí. Řekla bych, že ho budeš potřebovat.“

„Cože?“ Annina pracně nashromážděná sebedůvěra se začínala vytrácet. „Opravdu si myslíš, že to půjde tak špatně?“

„Jmenuješ se Langfordová. Vaši rodinu nesnáší. Takže ano, myslím, že to půjde opravdu tak špatně.“

„Technicky vzato bych ti mohla nařídit, ať jdeš se mnou. Jsi členka týmu.“

Holly okamžitě zavrtěla hlavou, až se jí rozlétly kudrny do stran. „V popisu mé práce se nic neříká o sebevražedných misích.“

Anna znovu pocítila pochyby, ale snažila se je zaplašit. Další krok bylo nutné učinit. Pokud má někdy bratra přesvědčit, aby odstoupil a přenechal jí vedení firmy, jak slíbila otci na jeho smrtelné posteli, bude muset dělat nepříjemná rozhodnutí a nebezpečné kroky.

Holly měla ovšem pravdu. Nedalo se odhadnout, jak bude Jacob reagovat, vzhledem k tomu, co se mezi ním a Langfordovou rodinou stalo. „Rovnou ti můžu říct, že to dopadne skvěle,“ prohlásila Anna

naoko přesvědčeně. „Jacob je na peníze a já mu jich nabídnu hromadu. Až Adam uvidí, kolik z toho získá LangTel, přes ty osobní věci se přenese. Je to obchod, nic víc.“

„A jak na toho fešáka půjdeš?“

„Požádám barmana, ať mu předá vzkaz.“

Holly přivřela oko, jako by ji rozbolela hlava. „Aha, a to mu nebude připadat divné?“

„Nemůžu mu zavolat,“ pronesla omluvně Anna. „Neznám jeho číslo.“ Jediné číslo, které na něj měla, bylo šest let staré. Dal jí ho, když s ní a její rodinou trávil Vánoce toho roku, kdy se do něj zbláznila a políbila jej. Téhož roku, kdy ji odmítl. To číslo už nepoužíval. Zkoušela to, ale nikdo to nebral.

„Zase k němu nemůžeš jen tak přijít a dát se s ním do řeči. Okamžitě by se to rozneslo,“ hádala Holly.

„Ne, nemůžu za ním jen tak zajít.“ Všichni v jejím oboru věděli, jak se věci mají mezi Jacobem Linem a Adamem Langfordem.

„Jestli někdo dokáže nemožné, jsi to ty,“ prohlásila Holly. „Pošli mi pak zprávu. Dej mi vědět, jak jsi dopadla. Hodně štěstí.“

„Díky,“ hlesla Anna. Narovнала si halenku a s hlavou vztyčenou vkročila dovnitř. Posadila se na jediné volné místo u baru. Nenápadně vyňala z kabelky kousek papíru a pero. Nastal čas se obrnit a nechat minulost minulostí.

Jacobe,

sedím na druhém konci baru. Potřebuji se s Tebou setkat a projednat s Tebou jeden obchodní návrh. Vzhledem k tomu, jak se věci mají mezi Tebou a Adamem, jsem Tě na veřejnosti nechtěla oslovit. Napiš mi, jestli máš zájem.

Anna

Připsala svoje telefonní číslo a mávla na barmana.

Naklonila se dopředu, aby ji muži na druhém konci baru neslyšeli. „Můžete tohle předat tomu pánovi na druhém konci? Tomu vysokému, v šedém obleku. Má černé vlasy.“ Nechala si pro sebe, že má taky úžasně hranatou čelist a strniště. Už vůbec se nezmínila, že je nebetyčně přitažlivý. Jacob Lin měl dokonalou, snědou pleť díky svému tchajwansko-americkému původu.

Barman pozdvihl obočí a sklopil oči ke vzkazu.

Jdi do háje, pomyslela si Anna a přistrčila k němu desetidolarovku.

Jeden hladký pohyb, a bankovka byla pryč. „Jak si přejete, slečinko.“

„A jedno martini s vodkou, až vám to vyjde. S třemi olivami.“ Tekuté povzbuzení jí přijde vhod. Poškrábala se na hlavě a nenápadně si prohlížela Jacoba. Pročísl si rukou vlasy a převzal vzkaz. Letmo na ni mrkl. Měl nádherné, hnědé oči. Pamatovala si, jak se rozjasní, když se usměje, ale pochybovala, že její vzkaz v nich úsměv vyvolá.

Přečetl vzkaz a svrástil čelo. O čem asi přemýšlí? Myslí si, že se Anna pomátla? Nyní, když jeho majetek přesahoval miliardu dolarů a byl velice úspěšným žralokem v obchodních vodách, připadalo Anně trochu dětinské posílat mu ručně psaný vzkaz.

Jacob potřásl hlavou a psaníčko složil. Vzal do ruky telefon. Jak jen mohla Anna zapomenout na jeho podmanivé ruce? Byly velké a vypadaly nesmírně... dovedně. Bohužel si jejich dotyk vychutnala jen jedinkrát v životě, kdy jí sjel od ramen po páteři a zanechal v ní pocit, na nějž nikdy nezapomněla. *Nejde to, Anno. Přátelství s Adamem je pro mě příliš cenné.*

Dostat se z toho si tehdy vyžádalo pořádných pár věder sebezpytování. Stačil okamžik ve stejné místnosti a všechno se vrátilo. Mysl, původně plná obchodních plánů, se ponořila do minulosti. Anně se jasně vybavoval každický úsměv i škádlivý pohled,

který si kdy vyměnili. Božítku, pomyslíla si Anna. Byla si jistá, že tohle všechno je už dávno pryč.

Jacob vrátil telefon do kapsy saka a dopil drink.

Obrazovka na Annině telefonu se rozsvítila. Rozbušilo se jí srdce. Jaká bude odpověď? Nejspíš se mnou nechce mít nic společného, pomyslíla si Anna. Polkla a sklonila hlavu k displeji.

Apartma v horním patře. Za 15 minut.

Anna zapomněla dýchat. Jacob jiný vzkaz ani nemohl napsat. Byl přímý a k věci. Nahnal jí strach, takže o sobě o něco víc zapochybovala.

Muži, kteří měli moc, jí hrůzu nenaháněli. Pracovala po jejich boku každý den a dokázala se vyrovnat s každou tísnivou obchodní situací. Jenže nikdo z nich na Annu dosud tak nezapůsobil jako Jacob.

Jacob vstal a rozloučil se s mužem, s nímž hovořil. Pružně jako šelma si proklestil cestu narvaným barem. Byl vyšší než ostatní a blahosklonně pokyvoval všem, kdo se odvážili pozdravit největšího magnáta své doby.

Když se přiblížil k Anně, přejel jí mráz po zádech. Prošel kolem ní a ani se na ni nepodíval. Měla čtvrt hodinu čas. Zakrátko už bude muset čelit muži, jemuž by před několika lety dala všechno.

Anna Langfordová, to mě podrž, pomyslel si Jacob a stiskl knoflík soukromého výtahu k jeho apartmá. Posledních šest let se domníval, že jej celá její povedená rodinka nemůže vystát, a tento pocit ochotně opětoval. Když dostal od Anny vzkaz, nevěděl najednou, co si o tom má myslet. To pomýšlení jej znepokojovalo. On přece vždycky ví, co si má myslet.

Má chuť sejít se s úžasnou Annou Langfordovou, nejmladší ze tří sourozenců Langfordových, jež má tu smůlu, že za bratra má toho parchanta Adama? Představa onoho setkání jej lákala. Anna a on byli kdysi přáteli. Jednoho památného večera byli i címsi

víc. Je však teď, přemítal Jacob, vhodný čas na rozhovor s Annou, která je členkou výkonné rady LangTelu? Usoudil, že záleží na tom, co s ním chce prohodit.

Plán na převzetí LangTelu by se dočista zhroutil, kdyby na něj Anna přišla. Utajená investiční skupina War Chest, vedená Jacobem, sledovala pokles akcií LangTelu od úmrtí Annina a Adamova otce Rogera. Firma byla s Adamem ve vedení zranitelná. Adam si nezískal tutéž důvěru správní rady, kterou měl jeho otec. LangTel byl zralý na utrnutí.

Jacob vyjel do horního patra. Hra se proměnila v okamžiku, kdy spatřil Annu. Nebyla už zranitelným, okatým děvčetem jako kdysi. Měla ve svých rukou moc, byla sebevědomá, uměla se ovládat a byla zvyklá, že věci jdou podle ní. I ostatní muži v baru si jí všimli. Pocházela z jedné z nejmocnějších obchodních rodin v americké historii. Její krása byla příslovečná a Anna ji uměla využít jako zbraň. Husté hnědé vlasy jí spadaly na ramena. Pohybovala se s ladností tanečnice a její rty dávaly tušit sladkost i varovaly před bouří.

Kdysi její rty okusil, na pár okamžiků, jež se mu nesmazatelně vryly do paměti. Tiskla se k němu tak, že na to dosud nezapomněl. Byla připravená vzdát se mu a dychtivá zkoumat jeho tělo. Odmítl ji. Řekl, že pokud by věci zašly dál, znamenalo by to konec jeho přátelství s Adamem. Považoval to za hrdinský výkon.

Jak mohl tušit, že o pár měsíců později jej Adam zradí, ukončí jejich obchodní partnerství a vydělá miliony na prodeji firmy, kterou společně založili. Nemohl vědět, že jej Adam očerní v novinách a zamlčí jeho podíl na projektu. Jacob si měl navždy pamatovat Adamova slova: Byla to tvoje chyba, že jsi nechtěl sepsat partnerskou dohodu. Jacob Adamovi důvěřoval, a to byla jeho první chyba.

Otočil klíčem v zámku. Apartmá bylo tiché a luxusní, velice podobné jeho domovu v New Yorku. S výjimkou pokojské, kuchaře či asistenta jej nikdy nikdo nečekal. Dával tomu tak přednost. Většina lidí mu stejně přinášela jen zklamání. Adam Langford toho byl zářným dokladem.

Obchodní návrh. O co Anně asi jde? Pokud mělo jít o nabídku příměří, bylo to značně odvážné. Roztržka mezi ním a Adamem se jen zhoršovala.

Jako by se s každým dalším Jacobovým úspěchem Adam rozhodl jej víc a víc pomlouvat na koktejlových večírcích a v obchodních časopisech.

Jacob Lin nemá mozek obchodníka. Umí to s penězi, a to je všechno. Jacob se taky přidal. Adam Langford bude využívat rodinného příjmení tak dlouho, jak mu svět dovolí, nechal se slyšet. Nedokázal se zdržet prudkých slov, ale zrovna nedávno jej napadlo, že slova nikam nevedou. Tady bylo třeba činů. Už nebude světu vykládat, co si myslí o Adamovi. Ukáže mu to.

Jacob zavolal nonstop službu na recepci.

„Dobrý večer, pane Line. Co si račte přát?“

„Můžete mi prosím poslat sem nahoru láhev vína?“

Zalistoval nápojovým lístkem. „Montrachet, prosím, vinice Marquis de Laguiche,“ pronesl s dokonalým francouzským přízvukem. Jacob celé dětství pendloval mezi internátními školami v Evropě a Asii. Díky tomu hovořil plynně čtyřmi jazyky, francouzsky, anglicky, japonsky, a dokonce i standardní čínštinou, jazykem, kterým se dorozumíval jeho otec na Tchaj-wanu.

„Ano, pane Line. Máme tu ročník 2012 za patnáct set dolarů. Je to v pořádku?“

„Zajisté. Pošlete mi ho nahoru.“ Život je příliš krátký, aby člověk pil laciné víno, pomyslel si.

Nutno říci, že s Annou kdysi laciného vína něco

vypili během hovorů, které se jim často protáhly dlouho do noci. Zdálo se to tak dávno.

Tehdy by za Adama položil život. O všem spolu mohli mluvit. Navzájem se litovali za to, že vyrůstali s dominantními a uzavřenými otci. Sdíleli své plány do budoucna a o nápady neměli nouzi.

S Annou to Jacobovi taky vycházelo, přestože spolu strávili jen krátký čas, deset dní, během nichž popíjeli, hráli karty a vtipkovali. A celou tu dobu je to k sobě táhlo čím dál víc. Několikrát zvažoval, že udělá nezbytný první krok, ale nikdy se k němu neodhodlal.

Byl vychován jako džentlmen a džentlmeni se nikdy neucházejí o sestry svých přátel, ani kdyby je to k nim jakkoli táhlo. Přitom jej Anna nesmírně přitahovala. Když jej políbila a on jí říkal „ne“, zakoušel až fyzickou bolest a jeho slabiny protestovaly. Toho večera věděl, že odmítá víc než noci plné vášně.

Hotelová služba doručila víno a Jacob si svlékl sako a kravatu. Byl tak zranitelnější, ale chtěl vyvolat neformální atmosféru. Jestli Langfordovi vytušili, že chce jejich firmu převzít, a Adam Annu poslal na výzvědy, bude působit méně hrozivě. Investoři uskupení War Chest si dávali velký pozor, ale nikdo neumí zakrýt všechny stopy.

U dveří zazněl zvonek. Jacobova asistentka měla dnes večer volno, a tak Jacob sám kráčel po mramorové podlaze otevřít. Ve dveřích stála vidina. Jacob stál a vpíjel se pohledem do Anny. Nemohl se jej nabažít. Letmo ji zahlédl dole v baru, ale zblízka vypadala prostě fantasticky. Sladce voněla a hrud se jí dmula s každým nádechem. Jacob cítil, jak se mu rozvibrovalo tělo vzrušením, na které nebyl připraven.

„Smím dál?“ zeptala se. „Anebo jsi otevřel, jen abys mi mohl zabouchnout dveře před nosem?“ Pohled jejích očí napovídal, že žertuje jen částečně.

Jacob soudil, že pro ni asi nebylo jednoduché proložit mlčení mezi ním a Langfordovými.

„Takové jednání si zaslouží jen tvůj bratr, ty ne.“ Jacob ustoupil. Zapomněl na Annin svůdný hlas, z nějž se třásl po celém těle.

„Nebudu tě dlouho zdržovat, máš jistě dost práce.“ Uprostřed haly se zastavila a odmítavě vztáhla ruce. Roli nepřístupné královny hrála velice dobře.

„Anno, je osm večer. Ani já nepracuju v noci. Máme celý večer. Řekni mi, o co jde.“ Pomyslel si, že čím déle s ní stráví, tím lépe pozná její důvody.

Anna si narovnal černé sako kalhotového kostýmku, v němž vypadala velice křehce. „Vážně?“

„Prosím. Pojď dál. Posad se.“

Anna vstoupila do obývacího pokoje a zpřímá si sedla na kraj pohovky. Venku šumělo listoví palem a oknem pronikal měsíční svit. „Přišla jsem si promluvit o Slunečním zátiší.“

Na to Jacob nepomyslel. „Překvapilas mě. Měl jsem za to, že se mi podařilo svou roli v investici do Slunečního zátiší utajit. Tajil jsem ji velice dobře. Tak dobře, že jsem o tom prakticky nikomu neřekl.“ Přesně stejně, jako držel pod pokličkou investici do Lang-Telu. Pomyslel si, jestli snad neztrácí citlivost? Nebo je Anna takový machr?

„Četla jsem o tom na jednom odborném blogu. Chvíli mi trvalo, než jsem přišla na to, odkud berou peníze, ale nakonec jsem usoudila, že od tebe. Jistá jsem si ovšem nebyla. Díky, že jsi potvrdil moje podezření,“ spokojeně se usmála a najednou se velice podobala svému bratrovi.

Jacob si pomyslel, jak moc to Anně sluší. Dívala se na něj svýma kouřově hnědýma očima a vypadala velice svůdně. „Zasloužíš si pochvalu. Nedáš si skleničku vína? Mám tu vychlazenou celou lahev.“

Anna zaváhala. „Myslím, že bychom se měli držet obchodu.“

„My dva se nemůžeme bavit pouze obchodně. Vždycky se nám do toho připlete soukromí. Tvoje rodina a já jsme navždy spojeni.“

Anna přitakala na souhlas. „Co kdybys mi pověděl o Slunečním zátiší, a já zůstanu na skleničku?“

Byl to opravdu jen nevinný návrh? Jeho skeptické já si chtělo myslet, že ne, ale měl za sebou dlouhý den. Snad se nic nestane, když si pochutná na dobrém vínku a pokochá se pohledem na malou sestřičku svého soupeře. „Otevřu ho.“

„Takže, Sluneční zátiší,“ řekla Anna. „Pro LangTel by to byla skvělá akvizice.“

Jacob otevřel víno u baru, nalil jej do dvou sklenic a odnesl je k lakovanému koktejlovému stolku. Posadil se vedle Anny a přiřukli si. „Na zdraví.“ Napil se a prohlížel si její nádherný obličej a zvláště její ústa. Ochutnal je jen jedinkrát v životě, ale nikdy nezapomněl na jiskru, jež se skrývala pod mírně upjatým vystupováním. Anna se snadno mohla stát jeho zhoubou. Neočekával, že se ještě někdy objeví v jeho životě či že by mohla ohrozit nejrizikovější investici jeho života.

„Nuže?“ zeptala se. „Sluneční zátiší?“

„Jistě. Promiň. Mám za sebou dlouhý den.“ Potrásl hlavou a snažil se dobrat smyslu celé situace. „K čemu nám vlastně je se o tom bavit? Sluneční zátiší možná bude zvažovat nabídku LangTelu, ale v cestě nám stojí Adam. Myslím, že nebude chtít koupit firmu, s níž jsem spojený já. A upřímně řečeno, já se s ním taky spojit nechci.“ Spojit se s Adamovou sestrou, to by bylo něco jiného, protože už mu nebyl ničím povinován.

Soustředěně přikývla. „Adama zařídím já. Jen jsem chtěla vědět, jestli se mnou můžeš počítat v Slunečním zátiší.“

„Jen bys měla vědět, že tady jde o víc než o peníze. Vlastník je velice nedůvěřivý. Měsíce mi trvalo, než jsem si ho získal.“

Anně zasvítilo v očích. Překážky ji nelekaly, naopak. „Zajisté. Ta technologie má neomezené použití.“

„Převrátí to celý mobilní průmysl.“ Jacoba napadlo, že až Adam odejde, LangTel by se mohl proměnit v korporaci, která bude vydělávat mnohonásobně víc než dosud. Sluneční zátiší se stane velkým hráčem na trhu, proč by se oni dva nemohli dát dohromady? Mělo by to obrovskou výhodu.

„Můžeme to tedy uskutečnit?“

Jacob obdivoval její vytrvalost. „Jedině, pokud z toho vynecháme Adama.“

„Akvizice v oboru technologií je moje parketa. Ber to, že obchoduješ se mnou.“

„Jak dlouho si myslíš, že na té pozici vydržíš?“ Překvapilo jej, že pro LangTel vůbec začala pracovat. Vždycky měl za to, že se jí nelíbí být ve stínu svého bratra.

„Doufám, že ne navždycky.“

„Máš v merku něco většího a lepšího?“

Zdvořile se usmála. „Ano.“

Ulevilo se mu, že má v plánu z LangTelu odejít. Pokud se mu převzetí podaří, Anně zůstane i tak dost peněz a její kariéru to neovlivní. Jacob šel po Adamovi, ne po Anně.

„Dobrá, pokud si máme promluvit o Slunečním zátiší, musíme z toho vynechat Adama. Obchodní jednání si vyžaduje kompromisy, kterých on není schopen. Nesnáší, když s ním lidé nesouhlasí.“

„Tohoto znaku jeho povahy jsem si dobře vědoma.“ Obkroužila prstem skleničku a podívala se na něj. Jejich pohledy se protnuly a Jacob se zachvěl. „Nikdy jsem Adama nepřiměla, aby mi prozradil, co se mezi vámi stalo.“

Jacob nevěděl přesně, proč tak Adam zareagoval, ale předpokládal, že za tím bude stát Roger Langford. Začalo to, když si Jacob všiml, že jejich

společný projekt Chatterback má koncepční problémy. Chatterback měla být nová sociální síť a Jacob usoudil, že všechno musejí znovu promyslet. Adam s ním naprosto nesouhlasil. Hádali se celé dny. Nakonec Jacob navrhl, aby se Adam poradil se svým otcem. Doufal, že jej otec přivede k rozumu. Ale hned nazítří Jacob zjistil, že jej z celého projektu vyškrtli. „Překvapuje mě to. Myslel jsem, že mě očernil před každým, kdo byl ochoten poslouchat.“

„Trochu ano, ale většinou o tom nechtěl vůbec mluvit,“ prohodila Anna.

Mělo cenu rozebírat historii zrovna dnes v noci? Rozhodně ne. Celá ta záležitost jej příliš rozčilovala. Peníze, o které přišel, spousta hodin práce i nadšení byly v nenávratnu. Navíc se nehodlal Anně svěřit, že podezřívá jejího otce. Nejspíš ještě držela smutek.

„Nechci, abys mě podezřívala, že se snažím změnit tvůj názor na Adama. Koneckonců, je to tvůj bratr.“

„Dobrá, tak mi alespoň řekni, že do Slunečního zátiší se mnou půjdeš.“

Zamyslel se a v duchu počítal. Tolik se toho mohlo zvrtnout. Ale samozřejmě, pokud by se všechno podařilo, mnoho by získal. „Půjdeme do toho spolu, ale dělám to jen kvůli tobě. Nechci, aby se do toho Adam pletl.“

„Věř mi. Nedovolím, aby se mezi nás vetřel.“ Anna se napila. Když položila skleničku, tiše se zasmála a potřásla hlavou. „Bohatě mi stačilo, že kvůli němu jsi mě nechtěl políbit.“

DRUHÁ KAPITOLA

Adamova snoubenka Melanie ukázala na svatební časopisy s oslíma ušima, které ležely na jídelním stole v Adamově luxusním apartmá. „Co myslíš, Anno? Černé nebo vínové?“

Šaty pro družičku, pomyslela si Anna. Při představě, že se s Adamem a Melanií bude bavit o jejich lednové svatbě, jí bylo, jako by najela na zpomalovací pás. Už týden se Anna snažila Adama přimět k hovoru o Jacobovi a Miami, ale Adam se tématu vždy vyhnul.

„Jaké by se ti víc líbily?“ zeptala se Melanie.

Anna potřásla hlavou a odložila dezertní lžičku. Čokoládová pěna jako dezert byla dokonalá, stejně jako Melanie, Adam a celý jejich život. Byli šťastným, velice zamilovaným párkem a za několik měsíců se budou brát. „Promiň, co jsi říkala?“

„Klasické černé do áčka nebo tmavě vínové bez ramínek?“

Anna zadržela povzdech. Byla opravdu šťastná, že se Adam a Melanie budou brát, ale nedalo se popřít, že jejich svatba si uzurpovala veškerou pozornost v životě Langfordových. Jejich matka Evelyn nemluvila o ničem jiném. Annu obzvláště dráždilo, když matka pokaždé poznamenala, že jejím dalším projektem bude najít ženicha pro Annu. Už aby to bylo celé za námi, myslívala si Anna.

Milovala svého bratra a z Melanie se stala její

blízká přítelkyně. S bolestí v srdci však pozorovala, že oni dva dosáhli mety, která jí bude nejspíš zapovězená. Anně bylo osmadvacet let a těžko mohla doufat, že i jí zaznějí svatební zvony. Byla ukázkovým příkladem single ženy a věděla, že muži obvykle nepálí po kariéristkách. Většinu mužů odradila její rodina i práce pro LangTel. Pokud se z ní stane výkonná ředitelka, její pozici to neusnadní.

„Asi ty černé,“ poznamenala. „Ale vyber, co chceš. Je to tvůj velký den, ne můj.“

„Ne, chci, aby se ti líbily. Myslím, že objednáme ty černé,“ usmála se srdečně Melanie.

Anna si svou budoucí švagrovou upřímně oblíbila. Jedině díky ní se s Adamem dalo vydržet, což bylo trochu smutné. Kdysi býval Adam jejím spojencem. Nyní měla pocit, že se z jejího bratra a šéfa stala nepředvídatelná šelma. Nedalo se odhadnout, co jej rozdráždí, a většinou jej dopálilo úplně všechno.

Předpokládala, že si po smrti otce s Adamem budou vzájemně oporou, ale Adam se jí místo toho odčizil. Uchýlil se do otcovy kanceláře a nebyla s ním žádná řeč. Čím horší to bylo, tím vzdálenější se jí Adam jevil. Byla trpělivá. Věděla, že každý se s úmrtím vyrovnává různě. Přála si, aby jí svěřil větší zodpovědnost a ulevil si tak od svých povinností. Věděla o sobě, že by to zvládla.

Melanie se natáhla přes černý, ebenový stolek a vzala Adama za ruku. Na prstě jí zasvítil blýskavý zásnubní prsten. „Pořád nemůžu uvěřit, že se budeme brát. Každé ráno se musím štípnout.“

„Jen počkej, až budeme mít děti,“ odušil Adam. „Pak to bude úplně neskutečné.“

„Vy už plánujete děti?“ zeptala se Anna překvapeně.

„Ano,“ odpověděla Melanie. „Dvě moje sestry měly potíže otěhotnět. Děti chceme, tak nemá cenu riskovat a příliš dlouho otálet.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Pletky s konkurencí***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.